KÉPZELT BESZÉLGETÉS NAGY IMRE MINISZTERELNÖK „ELVTÁRS"-SAL!

— Négy héttel a csehországi munkászavargások és két héttel a keletberlini munkásfölkelés után a világsajtó harmadik szenzációként Rákosi és társai bukását jelentette — julius 4-ikén. Az új miniszterelnök Nagy Imre. Az új kormányból kimaradtak: Rákosi, Révai, Farkas és Vas Zoltán. Egyedül Gerő Ernő mint belügyminiszter maradt megfigyelőként a parasztivadék Nagy Imre kormányában. Az új kormány — a világsajtó szerint — mérsékeltebb irányt fog követni Rákosi és hat gonosz zsidó társának évek óta tartó rémuralma után! Ehhez a Nagy Imréhez lenne néhány szavam egy felettébb egy oldalu és képzelt beszélgetés formájában. —

Sajnálom Nagy Imre, hogy mint újdonsült miniszterelnököt nem kereshetlek fel a miniszterelnökségi palotában — ahová te nem való vagy s ahová én nem kívánkozom e pillanatban. Vegyük hát ugy, hogy együtt ülünk valahol egy tiszaháti vagy somogyi kis falusi szobában, a kecskelábu vén asztal mellett — csak ugy, mint két ember és két magyar, akiket a Teremtő azzal vert és áldott meg, hogy magyarnak születtünk.

Nézd Nagy Imre, én nem sokat tudok rólad. Csak annyit, amennyit most, hogy miniszterelnök lettél, elhirelt rólad a szenzációéhes világsajtó. Igy tudtam meg, hogy derék és becsületes magyar paraszt-családból származol, földes kis szobában ringott a bölcsőd — és az első, édes csepp anyatej, melyet izleltél az magyar volt és magyar az a Miatyánk is, amelyre parasztasszony édesanyád oktatott. Lásd, ez untig elég nekem arra, hogy magyarul szóljak hozzád, még ha egy világ választ is el egymástól bennünket.

Annyit tudok még rólad Nagy Imre, hogy ma 58 éves vagy, résztvettél az első világháboruban, orosz hadifogságba estél s ott lett belőled 1917-ben vörös-katona, meggyőződéses kommunista, aki igy is tértél haza fogságodból. A két háboru között megint csak titokban, a föld alatt, kommunista szervezkedést kezdtél. Azután egy szép napon bottal üthették a nyomodat, már t. i. a csendőrség. Ugy látszik, megint csak Moszkvába huzott a szived, hiszen onnan tértél vissza győztesként 1945-ben, együtt a szovjet tankokkal és Rákosival. Lett is belőled a 45-ös kormányban rövid időre földmivelésügyi miniszter, aki hüségesen végrehajtottad azt a galád és őrült „földreformot", amelyet Vorosilov marsall diktált neked; neked Nagy Imre, akinek a magyar föld örök törvényei és a magyar parasztlélek józan mértéktartása kellett volna, hogy diktálja a földosztás ütemét, mértékét és szakszerüségét. Ezért és igy lett a „földreformból" **szabad-rablás,** igy került az ősi föld **végkiárusitásra.** És ennek lett a tragikus következménye az, hogy a te néped, a te fajtád Nagy Imre miniszterelnök ur, immár évek óta nem is látott, nem hogy evett volna fehér kenyeret... Most igéritek a béklyóba vert, lélekben összeroppant magyar kolchoz-parasztoknak, hogy ha teljesitik a mostani aratásból a terménybeszolgáltatást, akkor augusztusra lesz újból fehérkenyér a magyar „dolgozók" asztalán. Hiszen, ha az igéretből jól is lehetne lakni, Nagy Imre?! Mert igérni azt tudtok: már az ötéves-terv elején nem fehér cipót, de kertes családi házat is igértetek minden magyar „dolgozónak".

Sok a mondanivalóm Nagy Imre és ezért is kalandoznak el a gondolataim. Mert bevallom, nem az a legnagyobb magyar tragédia, hogy évek óta nem eszik népünk fehérkenyeret, holott Miatyánkkal és veritékkel megtermeli azt ma is. Ennél nagyobb bajok és bünök terhelik a te lelkiismeretedet Nagy Imre. És ha azt akarod most mondani, hogy ugyan mi bünt követhelettél volna el, hiszen csak pár napja vagy miniszterelnök — ugy én a velejét ragadom meg a kérdésnek és megadom a választ neked.

Jól figyelj Nagy Imre, ez a te megbocsáthatatlan nagy bünöd: **hogy egyáltalában vállalkoztál kormányalakitásra!** Te, a magyar parasztivadék, ezzel a szép és tiszta magyar névvel: „Nagy Imre"! És hogy **most vállalkoztál,** amikor inog már a talaj a vörös Kreml alatt; amikor csak a bolond nem látja, hogy a sztalinizmus a csődjéhez érkezett s még csak egy lépés és az egész pokoli rendszer — a gonoszságnak, a terrornak, a becstelenségnek ez a sátáni terméke — mindenestől a szakadékba zuhan. És most jössz te, Nagy Imre, a magyar falu fia; a tiszta és vérében ősi magyar és beülsz a Rákosi-Roth Mátyás még ki sem hült székébe, hogy folytassad a „dolgozók szocialista államának" fölépitését.

Idefigyelj Nagy Imre: nekünk, a világba szétszórt magyaroknak eddig volt egy sulyos és csattanós érv a kezünkben amikor azt vágták a fejünkhöz Párisban, Londonban vagy Washingtonban, hogy ime csak!, milyen szépen befarolt a magyar nép is a vasfüggönyön tul a bolsevizmusba; hogy a vörös Budapest ma hüségesebb kiszolgálója a Kremlnek, mint Varsó, Prága vagy Szófia! Mi ilyenkor kiegyenesitettük a derekunkat és ezt válaszoltuk: a magyar népnek nem kell a **bolsevizmus!** Szovjet tankok és hét gonosz hitehagyott magyarországi zsidó hozta a „felszabaditás" ürügyével 45-ben ezt a sátáni rendszert a mi Hazánkba. Pontosan ugy, ahogy 1918-1919-ben a Kun-Kohn Béla, Rákosi-Roth, a Szamuelly Tibor hozták a leninizmust ingyen és bérmentve a magyar földre, roskadozva a guruló rubel és egyéb valuták terhe alatt.

A te megbocsáthatatlan bünöd Nagy Imre, hogy ezt a helytálló érvet te most kiverted a kezünkből! Mert téged „Nagy Imrének" hivnak, te vér vagy a magyar vérből, a magyar föld fia vagy — és őseid között nincs se Kohn, se Weis, se Kahana, se Roth. Most majd azt verik a fejünkhöz a külföldiek, hogy lámcsak a magyaroknak is megfelel a sztalinizmus — példa rá te vagy Nagy Imre, nemcsak a rothoknak, kohnoknak és kahánáknak.

Azt mondd meg nekem Nagy Imre: mit felelhetünk ma erre az ellenérvre? Mert azt nem tagadhatjuk le, hogy téged az ősi magyar föld dajkált, s izes magyar beszédedben a magyar lélek muzsikál. Mi marad más számunkra, mint hogy az ilyen vitáknál majd mi szégyenkezünk miattad és helyetted, Nagy Imre! Miattad és helyetted, aki most — hogy magyarabb szint adtál kormányalakitásodnak — még pár szép magyar nevet is fölvettél a kormánylistára — ilyeneket: Hegedüs András, Bognár József, Tisza József, Szijjártó Lajos, Boldocky János, Erdei Ferenc, stb. Viszont — s ezt bizonyára Moszkva parancsára tetted — kimaradt a listáról a Rákosi-Roth, a Révai-Kahána, a Farkas-Wolfner és a Vas-Weiss.

Nem kell felhorkanni Nagy Imre! Csak semmi tiltakozás — igenis Moszkva parancsára tetted ezt is és nem a magyar véred és lelkiismereted sugallatára. A világ szemét — oktondi Nagy Imre — nem lehet bekötni. Lásd, mi itt a nyugaton tudjuk azt, hogy mielőtt Rákosi lemondott volna, s te következhettél volna utána, a Rákosit, Révait és Farkast moszkvai ukáz a Kremlbe rendelte — együtt a budapesti szovjet követtel. Csak visszaérkezésük után történt meg a nagy helycsere, t. i. hogy távozott a Roth és a gárdája és jöttél te Nagy Imre és a te gárdád. Előre megkártyázott játék volt ez tehát Nagy Imre, és ebben a játékban a Kreml gonoszai neked a **„durák" szerepét osztották ki.** Ez a te igazi szereped, erre lettél te kijelölve Moszkvában Nagy Imre — nem pedig arra, hogy egy mérsékeltebb irányzattal hozd egyenesbe azt, amit a Rothék évek óta a fajtánk ellen bünöztek.

Megismétlem Nagy Imre: a te megbocsáthatatlan bünöd az, hogy erre a gyalázatos szerepre te, a magyar föld sarja, a vérében tiszta, szép nevü magyar vállalkoztál. A te föladatod most az, hogy **fedezzed a magyar neveddel és a véred letagadhatatlanságával annak a hét, hitehagyott gonosz zsidónak minden bünét, akik népünket mai testi és lelki nyomoruságába és rabságába taszitották.**

És most azt kérdezem tőled Nagy Imre: akit az Isten nem vert meg sötét butasággal — miként vállalkozhat arra, hogy vállalja a mások bünét és galádságát? És miért kell nevében és vérében tiszta magyarnak erre a hitvány bérenc-szerepre vállalkoznia? Kinek érdeke az, hogy a magyarországi bolsevizmus gonoszságát és gyalázatát **magyar név fedezze?** A magyarnak nem érdeke ez — Nagy Imre. A mi érdekünk ellenkezőleg az, hogy kétségbeesetten ordítsuk a nyugati világ fülébe az egyetlen igazságot, ami egyben **az** egyetlen lehetséges

mentségünk is azt nevezetesen, hogy ezt a vörös gyalázatot a mi fajtánk, a mi tisztalelkü és istenhivő népünk nem akarta és nem áhitotta még álmában sem. Ha te tudnád azt Nagy Imre, amit mi itt künn a nagyvilágban tudunk és látunk, hogy miként tiltakozik kézzel lábbal ma már minden vasfüggönyöntuli nemzet emigrációja az ellen, hogy a saját fiai taszitották népüket a bolsevizmusba — és hogy miként igyekeznek másokra, idegen nevüekre vérüekre rátolni a felelősséget — megdöbbennél magad is afölött, amit cselekedtél, amikor erre a gyalázatos szerepre vállalkoztál. Én csak két friss példát idézek most neked, Nagy Imre: a cseh és a szlovák emigráció életéből.

1. A New-Yorkban székelő, tekintélyes szlovák emigrációnak lapjában, a JEDNOTA-ban pár hónapja cikket irt dr Mikus nevü szlovák emigráns-vezető és abban ezt a mondatot találjuk: „A szlovákok számára annyira idegen a kommunizmus, hogy a szlovák kommunista pártot is igazában a felvidéki magyarok szervezték meg és vezették".

2. A tavaszi nagy prágai „likvidálásról" bizonyára hallottál te is Nagy Imre. A zsidó Slánszkyt és társait likvidálták és dr. Siroky lett az új prágai kormány miniszterelnöke. Nos, most valamelyik nációnak: a cseheknek, szlovákoknak vagy magyarnak ezt a Sirokyt a magáénak kellene vállalnia. De **ma már** a cseheknek ez nem érdeke, s nem szlovák érdek sem; legjobb lesz tehát megtenni őtmegint csak — „magyarnak"! Igy már megérted talán Nagy Imre, hogy a JEDNOTA cimü lap április 8-i számában ezzel a bünbak kereséssel kapcsolatban ezt a mondatot találjuk: „Siroky már csak egyedül van a régi kommunista gárdából a hatalomban, mert mint **„magyar"** feltétlenül aláveti magát a moszkvai Politbürónak. „Érted ezt Nagy Imre? Megtenni erőszakkal a mostani prágai miniszterelnököt, Sirokyt „magyarnak" — csak azon az alapon, mert bizonyitható, hogy a ma 60 éves Siroky még a régi Magyarország területén született, Pozsonyban s iskoláit is ott végezte. A neve mutatja, hogy mennyire nem magyar, de nem is viselkedett magyarként soha, soha nem is vallotta magát másnak, mint **„szlováknak".** Sőt, az első világháboru után alapitója volt a szlovák kommunista-pártnak, ez is küldte be — még 1938 előtt — a prágai parlamentbe. Érted, Nagy Imre? Ma mégis cseh érdek és szlovák érdek az, hogy a világ előtt Sirokyt „magyarnak" kiáltsák ki — tisztán csak azért, mert **beszéli a magyar nyelvet.** Ezzel szemben itt vagy te, Nagy Imre, társminiszterelnöke Sirokynak a vasfüggönyön tul; te, aki a magyaron kivül más nyelvet nem beszélsz s igy a magyar emigráció a te esetedben nem védekezhet azzal a cseh és szlovák agyafurtsággal, hogy hiszen te inkább vagy népinémet, vagy szlovák, vagy cseh, mint magyar. Igy hát téged nekünk vállalnunk kell, a te gyalázatod visszahull az egész szenvedő magyarságra...

Most még csak a kormány-vállalkozásod kilátásairól szeretnék néhány szót ejteni, Nagy Imre. Erőltesd meg kissé nehezen fogó agyadat, még ha fáraszt is ez az egyoldalu beszélgetés — mert itt komoly dolgokról leszen szó. Te, Nagy Imre, nem tanultál — talán nem a te hibád! — se társadalomtudományt, se történelembölcseletet. Igy hát nem is tudhatsz arról a történelembölcseleti alapigazságról, amely szól ekként: aki egy bukott rendszer fölszámolására vállalkozik, az — a történelem évezredes tanusága szerint — a végén maga is áldozata lesz a felszámolásnak — együtt hull a szakadékba, a megsemmisülésbe a felszámolandó történelmi „csődtömeggel"! És te pontosan a Roth-Rákosi által bevezetett, fölépitett és most felszámoláshoz érkezett csődtömeg felszámolására vállalkoztál, együtt jó magyar nevü minisztertársaiddal. Volt is benned annyi becsület, hogy bemutatkozó miniszterelnöki beszédedben bevallottad a bajokat: azt, hogy a hajszolt nagyipari fölépités nem sikerült — nincsenek meg hozzá az alapanyagok — ezzel tehát le kell állni. Igen, de ennek a lázálomnak áldoztátok fel a fogyasztási cikkeket gyártó ipart s régi szép kézmüves iparunkat, s ezért is jár ma rongyokban a nép s ezért nem tud egy mázas fazékhoz se jutni. Bevallottad, hogy az erőszakolt kolhozositás sem sikerült — itt is visszakozt kell tehát csinálni s a kolhozba bepofozott magyar parasztnak meg kell adni a jogot, hogy kiléphessen abból. Igen — de ennek a hagymázas kolhoz-mániának közben feláldoztátok kisparasztságunk legértékesebb részét, akiket deportáltatok, kényszermunkára vagy börtönre itéltetek még egy év előtt is, csak azért, mert azoknak nem kellett a ti moszkvai hagymázas őrületetek! Amit azonban nem volt bátorságod bevallani, Nagy Imre, azt én kipótolom: nemcsak az önálló magyar parasztságot tizedeltétek meg — tehát az emberanyagot — de ezzel az őrült moszkovita találmánnyal **évtizedekre tönkre is tettétek a magyar föld termőerejét!!** Szinte fölettétek annak fekete humuszrétegét, ami egyetlen biztos bázisa lenne a jövő generáció fehér kenyerének. Borzalmas feladat lesz számunkra — ha üt a felszabadulás órája — évtizedes, szakszerü tudományos munkával, töméntelen fáradsággal és költséggel újból visszaadni a nemzeteltartó magyar föld termőerejét. Igen, de egy lerongyolt, tönkretett, koldus országot találunk majd és koldulhatunk kölcsönért a nagyvilágban, hogy felépithessük újból mindazt, amit ti megbocsáthatatlan könnyelmüséggel leromboltatok.

Nézd, Nagy Imre, itt van előttem a te pártodnak, a magyar kommunista pártnak hivatalos lapja, a SZABAD NÉP — pontosan a mult évi október 27-i száma. Két mondatot olvasok föl neked belőle: „Népünk soha nem volt olyan egységes, szilárd és tettrekész, mint ma a béke és édes hazája védelmében. A Szovjetuniótól kapott szabadsággal élve, népi demokráciánk, pártunk **olyan széppé és boldoggá tette hazánkat, amilyen soha nem volt és nem is lehetett."**

Ezt irtátok — alig valamivel több, mint egy félév előtt, Nagy Imre! És te most odaálltál miniszterelnöki minőségedben az éhező és lerongyolt magyar nép elé s bejelentetted a csődöt: hogy le kell épiteni, hogy vissza kell csinálni sok mindent...

„Széppé és boldoggá" tettétek Hazánkat? Hát persze! Minő boldogság is lehet az, amikor a 3—4 gyerekes munkáscsalád ma átlag **havi 800 forintból** kénytelen megélni abban a szovjetizált magyar munkásparadicsomban, ahol ma egy kiló kávé ára 400 forint; egy kiló liszt 3 forint, egy kiló krumli 6, egy kiló alma 16 forint; egy darab narancs 10 forint, egy kilógramm zsir 35, egy kiló hus 30 forint; egy mázsa szén — mely alig kapható — 160 forint és egy mázsa tüzifa — mely után hetekig kell járni — 120 forint! Minő boldogság lehet ott, ahol a bolsevista magyar tervgazdálkodás eredményeként ma egy pár rossz férficipő 160 forint, egy rosszminőségü tipus férfiöltöny 600 forint s ahol **egy kiló káposzta árát** a télen a korgógyomru fogyasztók „kereslete" **5 forintra** verte fel. Hát csak a bolond nem látja Nagy Imre, hogy a SZABAD NÉP igazat irt, valóban „széppé és boldoggá" tettétek Hazánkat, olyan széppé és boldoggá, amilyen soha sem volt!...

És most te lettél Nagy Imre a fölszámolója ennek a „széppé és boldoggá" tett **magyar dolgozók paradicsomának.** Annak a történelmi képződménynek, amelyet mi a multban egyszerüen, szépen és büszkén igy hivtunk: Magyarország! A Rákosi-Roth és vele a másik hat hitehagyott zsidó hozta ennek a „boldogságnak" kész tervét és menetrendjét Moszkvából. Te, Nagy Imre, most csak a zárófejezetet irod a magyar történelem véráztatta lapjaira. Odadobtad konc gyanánt szép és tiszta magyar nevedet és fedezed a visszavonulási utját a hét gonosz zsidónak, akik az igazi felelősei ennek a szörnyü magyar tragédiának — a lerongyolt és koplaló nép és a tönkretett magyar föld tragédiájának. Ezért mondtam beszélgetésünk elején, hogy a te bünöd, Nagy Imre, megbocsáthatatlan!

Se a büntetőbiró, sem az Örökbiró arra nem adhat bünbocsánatot.

A gyehena tüzére való vagy Nagy Imre — együtt a többi szép magyar nevü cimboráddal! **Dr. R. K.**

„Juda kezdte meg a harcot. Senki se fél tőle, ha nyiltan folyik. De épp ezért meg kell tudniok tanárainknak és tanulóinknak, hogy a harc a faj szellemi javainak fennmaradásáért folyik: azért, ami csaknem egész kulturánkat szemeink láttára megteremtette és amiben megvan a rátermettség, hogy a jövő kulturáját is megteremtse. Éppen ugy azt is meg kell tudniok, hogy a zsidó a támadó hatalom."

„Mindenhonnan Amerikába áramlik az arany és elzárják az északi és délamerikai zsidó bankárok boltozatos pénztáraikban: nem azért, hogy e földrészt megtermékenyitse, hanem, hogy a zsidó pénzhatalmat egy új, vadul elszánt támadásra mozgósitsa. Ez a zsidó pénzhatalom remeg. Van is rá oka. Rajta tapad a világháboru vére, amelynek nyeresége most ist nála folyik össze; nem csoda hát, ha álarca letépésétől retteg!"

Ford: A Nemzetközi Zsidó

